

Kuidas hindate õpetaja käitumist Aegna tragöödias?

Õpetaja Olga Kulakova lubas Aegna saarel lastel omapäi ringi käia, mille käigus juhtus traagiline õnnetus

Mina õpetajat küll ei süüdista, kuigi ta kannab seda tragöödiat elu lõpuni endaga kaasas. Nõukogude ajast on meil säilinud ka üks tore harjumus – koolivälisel ajal ekskursioonide korraldamine. Aegna tragöödiast võib saada pretsedent, mille järel õpetajad-klassijuhatajad enam neid ei korralda. Vastutus on lihtsalt sedavõrd suur. Keegi neid selleks kohustada ei saa ja neil on juhtunud arvesse võttes ka loobumiseks moraalne õigus. Kannatavad aga lapsed ja nende silmaring.

Ain Jõesalu

Elva Gümnaasiumi direktor ja filosoofia ajaloo õpetaja

See on mitme teraga mõök. Õpetaja on koolivälisel ajal õpilase eest vastutades talle nii ema kui ka isa. Paraku paljud noored õpetajad arvavad, et vastutus hõlmab ainult õppetööd. Aegna juhtum on selles mõttes pretsedent, et paneb iga õpetaja järele mõtlema talle usaldatud vastutuskooorma üle. Ma ei süüdistata tragöödias lapsi ja arvan, et õpetaja ei käitunud lapsi omapäi saarele ringi käima lubades õieti. Õpetaja käitus kui nooremleitnant Jaanus Karm Kurkse tragöödias, arvates, et küll läheb, aga ei läinud.

Mart Leiumaa

Virtsu Põhikooli direktor

Õpetaja vastutab õpilase eest, kui ta nendega väljasõidu teeb. Kuid leian, et lapsevanemad on selliste väljasõitude vastu väga leiget huvi üles näidanud. Kodu ja kool on teineteisest väga kaugel. Kui lapsevanemad tuleksid ekskursioonidele kaasa, oleks palju lihtsam paarikümnel lapsel silma peal hoida. Kõik see, mida me praegu räägime, on muidugi tagantjärele targutamine, sest inimelu see enam tagasi ei too. Aga oma süü on selles tragöödias nii koolil kui ka kodul.

Helmer Jõgi

Tartu Hugo Treffneri Gümnaasiumi direktor

14–15 aasta vanused lapsed on piisavalt suured, et neid mõneks tunniks omapead loodusesse jätta. Arvan, et ekskursioon ainult õpetaja käekõrval pole just kuigi põnev. Õpetajana olen ise laagrites ja väljasõitudele siiski väga ettevaatlik. Kuid näiteks eelmisel suvel ronis koos lastega ohtlikult kõikuva vaatlustorni otsa. Idee tuli muidugi lastelt. Ise ma kõrgust ei karda, aga laste pärast pabistasin küll ja edaspidi sellistel ettevõtmistel toimuda ei lase.

Maris Lauri

Tallinna Vana linna Hariduskolleegeiumi kunstiopetaja